

»Αφού λοιπόν τοιαύτη ἡ ἀνάγκη τοῦ ἰσοζυγίου καὶ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἀφού ἄλλως δὲν πρὶν νὰ ἐπέλθῃ ἰσορροπία, εἶπομεν ἐν τῇ βουλῇ ὅτι μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν οἰκονομιῶν καὶ τὴν φροντίδα πρὸς πένιγχοις τῆς παραγωγικότητος, ἀπαραίτητος εἶνε ἡ ἐπιβολὴ φόρων, ἀλλὰ φόρων μετρίων, ἀναλόγων, δικαίων, ὅχι φόρων καταθλιπτικῶν, ἐπαχθῶν, ἐπιβλαβῶν καὶ διὰ τὸ ποσοστὸν καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν αὐτῶν, ὅχι φόρων ὡς ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐψήφισεν ἡ πλειοψηφία τῆς βουλῆς καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐδημιουργήθη τὸ χάος. »Ἐκτὸς τοῦτου ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ νὰ γνωρίζῃ ποῦ δίδονται, ποῦ δαπανῶνται οἱ φόροι αὐτοῦ καὶ ἂν δαπανῶνται ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ λαὸς εἶδε σπατάλην, εἶδε πολυτέλειαν, καὶ ἠτί δὲν εἶδε; δὲν εἶδεν ὅμως οἰκονομίαν, δὲν εἶδε πραγματικὴν φροντίδα διὰ τὸ ἰσοζύγιον καὶ τὴν ἄρσιν τῆς καπιταλιστικῆς κυκλοφορίας. Καλῶς λοιπόν ἐπραξεν ἀντισταθεῖς. »Ἐσχον τὸ θάρρος καὶ τὴν συναίσθησιν τῶν καθήκοντων μου καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὸν τόπον, καὶ εἶπον »πρὸς τοὺς ἄφρονες ὑπουργούς : Στῆτε ! »

Μετὰ ταῦτα ἀναπτύσσει τὰς κατὰ τῶν προταθέντων φόρων ιδέας του. Ὑπενθυμίζει τὰς ἐν τῇ βουλῇ ἀγορεύσεις του, ἀναγινώσκει περικοπὰς τινὰς καὶ εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἀναπτύσσει τὰς περὶ οἰκονομιῶν ιδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὰς ὁποίας γνωρίζετε ἐκ τῶν ἐν τῇ βουλῇ μακρῶν ἀγορεύσεών του, καὶ μετὰ λεπτομερείας τινὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἀπέδειξεν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς σπατάλης, τῆς πολυτελείας καὶ τῆς εἰσπραγωγῆς δαπανῶν ὅλως περιττῶν, καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀφρόνως πολιτευθεῖσα ἀπέκρουσε πᾶσαν ἰδέαν περὶ οἰκονομίας. Κατόπιν ἀπέδειξε τὴν φοβερὰν παλινωδίαν τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὸ ζήτημα τῆς φυρολογίας τῶν οἴνων καὶ ἂν νύχθη εἰς τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἀγόρευσίν του, ἐτελείωσε δὲ διὰ τῶν ἐξῆς :

«Μὲ αὐτὰ ποῦ σᾶς εἶπα δὲν ἐννοῶ νὰ σᾶς πείσω ὅτι ἡμέγα τι κατόρθωμα κατώρθωσα. Σεῖς θὰ κρίνετε ἂν ἀπλῶς ἐξεπλήρωσα τὸ καθήκον μου. Καὶ ἄλλοι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των κάλλιον ἐμοῦ· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ νομίζετε ὅτι δυνάμεθα νὰ φέρωμεν τὸν χρυσὸν αἰῶνα. Μὴ ζητῆτε ὑπράγματα ἀδύνατα. Τὰ πράγματα θὰ ἔλθωσι μόνα των, προϊόντος τοῦ χρόνου. Τὸ ἀξίωμα τὸ ὁποῖον φέρομεν δὲν εἶνε ἀποκλειστικῶς χρῆμα οὐδενός. Ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω καὶ ἄλλους κατερχομένους εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα, διότι καὶ τῆς συγκρούσεως τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ ἀναλαμβάνει ἡ ἀλήθεια καὶ παρέχεται ἡ ἐγγύησις τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. »Φρονῶ ὅτι πᾶς πολίτης, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, ἀμα ἔχη τὴν συναίσθησιν ὅτι δύναται νὰ συνεισφέρῃ τι ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, ἔχει τὴν υποχρέωσιν μετὰ θάρρους νὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν του, διὰ νὰ ἔχετε καὶ »σεῖς τὸ στάδιον ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέγητε τοὺς ἀρίστους. Ζῶμεν ὑπὸ ἐλευθερίαν, καὶ ἐλευθερία θὰ εἴπῃ νὰ δύναται ἀκωλύτως νὰ ἐκπληρῶ τὸ καθήκον μου. Δὲν ζῶμεν πλέον οὔτε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ, οὔτε κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα, οὔτε κατὰ τὰς φαιουδαϊκὰς ἐποχάς, ὅτε τὸ ἄτομον ἦτο ὑδύναμις καὶ δύναμις μεγάλη. Σήμερον τὰ ἄτομα ἀπερροφηθήσαν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἥτις εἶνε ὁ ἡμῶν κριτὴς τῆς ἀξίας καὶ τῶν προσόντων ἐκάστου.

»Δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ ἀντιπολίτευσις ἔλθῃ ταχέως εἰς τὰ ὑπράγματα. Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, οἵτινες ἀνῆκομεν εἰς τὴν καθόλου ἀντιπολίτευσιν, φρονούμεν ὅτι ἡ μόνη ἀξίωσις τοῦ τόπου εἶνε νὰ ἴδῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐν πατριωτικῇ αὐταπαρνήσει συντεταγμένην καὶ συμπαγῇ ὑπὸ πρόγραμμα ἀρχῶν τὰς ὁποίας καὶ ἀπαρεγκλίτως νὰ τηρήσῃ! Ἀμα ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα, καὶ τὸ ἐλπίζω ταχέως, ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὰς υποσχέσεις τῆς, πειθομένη ὅτι ὁ λαὸς ἀπηλύθη πλέον ἀπὸ ἐπαγγελίας πομπώδεις διαψευδομέ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 456)

Εἰς τὴν τελευταίαν βαθμίδα τῆς κλίμακος ὁ λοχαγὸς ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ Λυκογιάννη καὶ τὸν ἔσυρεν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν μέτρων, ὥστε οἱ χωροφύλακες νὰ δυνηθῶσιν εὐκόλως νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ὀπισθοχώρησίν του εἰς τὸν φαῖον Λόφον.

— Ἰωάννα, νερόν, εἶπεν ἀμέσως ὁ ἄγριος.

Καὶ διὰ τῶν βραχιόνων του ἐποίησε τὰς κινήσεις ἀνθρώπου νηχομένου.

Ὁ Ἰάκωβος δὲν ἠνύνησεν ὅτι ὁ Λυκογιάννης ἤθελε νὰ τῷ ἐκφράσῃ ἐνόμιζεν, ὅτι τῷ ἔλεγεν : «Ἡ Ἰωάννα ἐρρίφθη εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐπνίγη». Ἡσθάνθη ἐν ἑαυτῷ ταραχὴν ματίας καὶ ἐκραύγασε :

— Χωροφύλακες ἐμπρός !

Οὕτω ὥρμησαν εὐθὺς ἐκ τῶν μερῶν, ἐνθα ἦσαν κρυμμένοι καὶ ἐπορεύθησαν δρομαῖοι πρὸς τὸν ἄγριον. Ὁ Λυκογιάννης ἀνετριχίασε· περιεκυκλώθη. Ἐμπροσθέν του, ὀπίσθέν του, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ, πανταχοῦ χωροφύλακες.

Δὲν ἀντέστη ζωῆρας, ὡς ἀνέμενον, ἀλλ' ἄφηκε νὰ τὸν συλλάβωσιν οὐδεμίαν ποιήσας ἀπόπειραν νὰ διαφύγῃ· ἠδύνατο νὰ ὑποθέτῃ τις ὅτι ἐξ αἰσθήματος στοργῆς διὰ τὸν Ἰάκωβον ὤφειλε νὰ ὑποστῇ καρτερικῶς τὴν τύχην του. Ἀλλὰ παρετήρησε τὸν φίλον του μετὰ βαθείας ἐκπλήξεως καὶ ἐκφράσεως ἐπιτιμητικῆς τοσοῦτο ὀδυνηρᾶς, ὥστε ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ἠσθάνθη ταραχὴν μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς ψυχῆς του.

— Λοχαγέ μου, ἔλεγεν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν μεγίστην ὑπηρεσίαν, ἣν μοι ἀπεδώκατε.

— Ἀπάγετέ τον, ἀπάγετέ τον, ἀνέκραξεν ὁ Ἰάκωβος τεταραγμένος.

Καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως, ὅλως συγκεχυμένος, αἰσθανόμενος αἰσχύνῃν ὡς νὰ διέπραξε κακὴν τινα πράξιν. Μετὰ τινὰς ὥρας ἐγνώσθη ἐν Μαρεῖλ καὶ τοῖς παρακειμένοις δήμοις ὅτι ὁ Λυκογιάννης συνελήφθη. Ἐλεγον δέ :

— Χάρις εἰς τὸν λοχαγὸν Ἰάκωβον Γρανδὲν, ποῦ ὁ Λυκογιάννης βγήκε ἀπὸ καὶ ποῦ ἦταν κρυμμένος καὶ συνελήφθη ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων.

— Λαμπρὰ πράξις ! καὶ ἀξία νὰ προσεσθῇ εἰς τὰς λαμ-

»νας τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀνεχθῇ καὶ νῦν ἐμπαίγμῳ. Ὅφειλε νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσα διεσάλλῃσι κατὰ τὰς τελευταίας τῆς βουλῆς συνεδριάσεις· ἐπομένως ὀφείλει :

»1) Νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς οἰκονομίας, τὰς ὁποίας ὑπεσχέθη, συνδυάζουσα τὴν ἀρχὴν τῶν οἰκονομιῶν πρὸς τὴν ἀσχὴν τῶν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων· διότι ὁ τόπος δὲν ἀντέχει πρὸς προϋπολογισμόν 80 ἐκατομμυρίων καὶ διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ ἐξαντλήται πᾶσα τῆς χώρας ἡ οἰκονομικὴ δύναμις, λόγῳ μελλουσῶν ἀπροόπτων ἐθνικῶν ἀναγκῶν.

»2) Συνεπὺς ν' ἀναδιοργανώσῃ καὶ μεταρρυθμίσῃ τοὺς πλείστους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

»3) Νὰ εἰσαγάγῃ νόμον περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων. Τὰ προσόντα εἶνε μία ἐγγύτης περὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος. Καὶ οἱ πολῖται θὰ παύσωσι πιέζοντες τοὺς βουλευτάς, τοὺς βουλευτάς ἐκείνους οἵτινες ἀνυψοῦνται ἢ ταπεινοῦνται ἐν τῇ ἐπιρροῇ τῶν ἀναλόγων τῶν παροχῶν τῆς ἐξουσίας καὶ οἵτινες μόνον αὐτῶν ἀποστολὴν ἔχουσι τὴν σύγχυσιν τῶν ἐξουσιῶν, καὶ οἱ βουλευταὶ θὰ παύσωσι νὰ πιέζωσι τοὺς ὑπουργούς, διότι ὅταν νόμος τοιοῦτος ψηφισθῇ, δὲν θὰ διορίζονται πλέον οἱ τυχόντες.

«Ἡ κυβέρνησις ἔφερε νομοσχέδιον περὶ προσόντων τὸ ὁποῖον, καίτοι ἀτελές καὶ ἐπιβλαβές· μάλιστα, ἡ ἀντιπολίτευσις ἢ μέγα μέρος αὐτῆς ὑπεστήριξεν, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἔφερε πρὸς τὸ θεσθῆναι, διότι γενομένης ψηφιστορίας τὴν 24 Μαρτίου, ὅτε ὑπελείπετο ἡ τρίτη μόνον ἀνάγνωσις αὐτοῦ, 116 βουλευταὶ ἐψήφισαν κατὰ, 30 δὲ μόνον ἐξ ἡμῶν ὑπὲρ αὐτοῦ.

»5) Νὰ εἰσαγάγῃ νόμους περὶ ζωοκλοπῆς, περὶ ὀπλοφορίας, περὶ ἐνόρκων, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδεύματων, νόμον ἐρμηνευτικὸν τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀλιείας νόμων, τοὺς ὁποίους ζητοῦν νὰ

»παρερμηνεύσωσι χάριν τῶν γειτόνων ἡμῶν, ἀπαγορεύοντες τὴν παρὰ τοὺς λιμένας ἡμῶν ἀλιείαν τῶν ἀλιευτικῶν πλοιαρίων, ζητοῦντες νὰ στερήσωσι τὸν τόπον ἡμῶν τῆς »προχειροτέρας καὶ εὐθηνότερας τροφῆς καὶ λησμονοῦντες ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται νὰ κατασταθῇ κοινωνικόν.

»6) Κυρίως νὰ καταργήσῃ ἀμέσως τὴν φορολογίαν τοῦ οἴνου καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὴν ἔστω καὶ διπλασιασμοῦ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας. Νὰ τροπολογήσῃ τὸν νόμον περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ περιορίζουσα τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου καὶ ἐξαφανίζουσα τὸ προνόμιον τοῦ κώπτειν τὸν καπνὸν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου καὶ βελτιοῦσα τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου. Ἐπίσης, νὰ βελτιώσῃ καὶ τροποποιήσῃ ἐπ' αὐτῷ ἀνθρωπινώτερον τὸν νόμον περὶ φορολογίας τῶν οἶνων πνευματικῶν οὕτως ὥστε καὶ ἡ μεγάλη αὕτη βιομηχανία τοῦ τόπου μὴ πάθῃ καὶ τὸ δημόσιον εἰσπράξῃ ὅσα προτίθεται πραγματικῶς νὰ εἰσπράξῃ.

»7) Νὰ ἐξετάσῃ ἐμβριθῶς τὸ ὕψιστον τῶν ζητημάτων, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἀπασχόλησε καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν δημοσιογραφίαν καὶ πάντας ἡμᾶς, θέλω νὰ εἶπω τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος. Ὅφειλε νὰ ἐξετάσῃ ἂν προσκόπη καὶ ποῦ προσκόπτει, καὶ ἂν ἦνε ὀδυνάτη ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος καὶ χωρὶς νὰ διαταραχθῇ ἡ ἁρμονία τῶν καθεστηκυῶν ἀρχῶν.

»8) Ἀλλὰ πρὸ πάντων ὀφείλει ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ὠδῶσιν εἰς τὸν τόπον κυβέρνησιν ἔχουσαν τὴν δύναμιν, τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπαγγελίας τῆς καὶ νὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς.

«Ἰπὸ τοιοῦτους ὅρους ἐννοεῖ τὸ ἔθνος ὅτι ἐνισχύσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ αὕτη ὅτι σήμερον τὸ πρῶμα εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς λαϊκῆς ἀντιπολιτείας, ἥτις διατελεῖ εἰς ἐξέγερσιν διὰ τὴν διάψυσιν τῶν ἐλ-

πρὰς ὑπηρεσίας τοῦ γενναίου τούτου νεανίου, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν εἰς τὴν θυγατέρα του, ὅτε ἀνέβαινον ἐπὶ τῶν ἱππῶν, ἵνα μεταβῶσιν εἰς Βωβούρ παρὰ τῇ βαρόνῃ Δε-Σιμαίς. Λαμπρὰ πράξις!

Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ἐσκέπτετο ἄλλως ἢ ὁ κ. Βιολαῖν.

Z.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Τὴν τετάρτην ἡμέραν μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Λυκογιάννη, ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν, προσκληθεὶς εἰς τὴν δημαρχίαν, εἶχεν ἐξέλθει. Ἡ Γερτρούδη ἤσυχολετο εἰς τὸ πλῦσιμον τῶν μαγειρικῶν σκευῶν· ὁ Ἰάκωβος μόνος ἐν τῷ δωματίῳ ἔγραφεν.

Αἶφνης, τῆς θύρας ἀνοιχθείσης, εἰσῆλθεν ἡ Γερτρούδη λίαν συγκεκνημένη καὶ πλησιάσασα τὸν νεανίαν εἶπεν αὐτῷ διὰ τρόπου μυστηριώδους.

— Ἡ δεσποινὶς Ἐριέττη Δεσιμαίς ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ.

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίς! εἶπεν ὁ Ἰάκωβος ἐκπληκτος, ἀνορθούμενος· ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τὴν δεχθῶ ἐδῶ εἰς τὸ δωμάτιόν μου.

— Διατί λοιπόν, κ. Γρανδὲν; εἶπεν ἡ νεᾶνις ἐμφανίζομένη ἐπὶ τῆς οὐδοῦ τῆς θύρας.

— Ὡ! δεσποινίς, ἐψιθύρισε ὁ Ἰάκωβος.

— Ἐχῶ ἀνάγκην νὰ σᾶς ὁμιλήσω ὀλίγον, κύριε, εἶπεν ἡ Ἐριέττη διὰ τοῦτο εἶνε καλλίτερον ἐδῶ εἰς τὸ δωμάτιόν σας παρὰ ἄλλου.

— Ἀφοῦ τὸ θέλετε, δεσποινίς...

Ταύτης εἰσελθούσης, ἡ Γερτρούδη ἐξῆλθε κλείσασα τὴν θύραν.

Ὁ Ἰάκωβος ἔσπευσε νὰ τῇ προσφέρει τὴν μόνην ἐν τῷ δωματίῳ του ἑδραν. Ἡ νεᾶνις ἐξήταζεν αὐτὸν μετὰ παραδόξου βλέμματος.

— Σὺν νὰ ἀπορῆτε, δεσποινίς, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, ἐπειδὴ με βλέπετε με τοιαύτην ἐνδυμασίαν· περιεμένατε νὰ δῆτε ὅχι ἓνα χωρικόν, ἀλλ' ἓνα λοχαγὸν τῶν οὐσσάρων.

— Ἡ ἐνδυμασία δὲν κάμνει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, κύριε· ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι ἐκπλήσσομαι.

— Ὅταν ἡ καρδία πάσχη, δεσποινίς, ὅταν πενθῇ κανεὶς διότι ἔχετε διὰ παντός τὴν εὐτυχίαν του, πρέπει ν' ἀπομακρύνῃ κάθε δυνάμενον νὰ διεγείρῃ αἰσθημα ὑπερφηφάνειας ἢ ματαιότητος.

— Ἄ! ἐννοῶ, κύριε, ἐννοῶ! ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις τείνουσα αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίς ἦτο ὠχρὰ καὶ τρέμουσα· τὸ βλέμμα τῆς ἐφαίνετο τεταραγμένον καὶ ἀνήσυχον, ὅτι δὲ

»πιδὼν αὐτῆς, ἀλλὰ σωφρονοῦσα συγκρατεῖται· ἃς ἐκτι-
»μῆση τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἢ αὐθεντικῇ ἀντιπολίτευσις,
»ἃς ἐνώθη, ἃς δεῖξη αὐταπάρνησιν καὶ πατριωτικῶς σκε-
»πτομένη ἃς ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς προστασίας τοῦ τό-
»που καὶ ὁ τόπος ἔσται μετ' αὐτῆς.

»Σήμερον ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ ποτε ἔχει ἀνάγκην πατριωτικῆς
»καὶ σώφρονος διοικήσεως. Εὐρισκόμεθα εἰς παραμονὰς με-
»γάλων γεγονότων. Τὰ πάντα προδίδουσιν ὅτι ἐπικεῖται
»προδερὰ καὶ ἀπαισία σύγκρουσις διαφόρων συμφερόντων. Ἡ
»θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς σπουδαίου παράγοντος ἐν τῇ Ἀ-
»νατολῇ ἔσται περίβλεπτος, ἐάν σωφρονώμεν· τὸν κεντρίον
»δὲ ταπεινὴ καὶ ἐξηυτελισμένη, ἐάν ἐρίζωμεν περὶ πρωτο-
»καθεδρίας καὶ περὶ ποταπῶν καὶ ἐφημέρων συμφερόντων.

»Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως ταύτης ἔχο-
»μεν καὶ ἄλλα καθήκοντα. Ἔχομεν τὸ καθήκον νὰ μερι-
»μνῶμεν περὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, περὶ τοῦ παρόντος
»καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος. Εἶνε ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ταχέως
»ἄλλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὅποια θέλουν συντελέσει εἰς τὸ
»νὰ καταστήσωσιν ἀδύνατον πάντα συναγωνισμόν τῶν ἄλ-
»λων πόλεων πρὸς τὴν ὀραίαν ἡμῶν πόλιν. Εἰς χειρὰς σας
»κεῖται ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις. Τὸ ἐπ' ἐμοί, οὐδέποτε
»θέλω παύσει ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῆς, διότι
»καὶ καθήκον καὶ δικαίωματά ἐχῶ ἐν αὐτῇ.

»Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω, νὰ εἶπω εἰς σᾶς
»οὔτινες ἀποτελεῖτε τὴν πρώτην πολιτικὴν μου οἰκο-
»γένειαν, εἰς σᾶς, μεθ' ὧν ἐπύθυμῶ νὰ διαμείνω ἔσται ἐν
»σχέσει ἀγάπης καὶ συμπαθείας, ἐν σχέσει ὑπολήψεως, ἀ-
»φῆσάτέ με νὰ σᾶς εἶπω ὅτι οὐδέποτε ἠθέλησα ἢ ἐπεζή-
»τησα ἄλλο τι ἢ νὰ ἤμαι ὁ ἀντιπρόσωπος καὶ διερμηνεὺς
»τῆς κοινῆς ὑμῶν θελήσεως· οὐδέποτε ἐπεδίωξα πλαγίους
»σκοπούς. Τ' ἀπέδειξα πλειστάκις. Ἐνθυμεῖσθε τὸ 1879,
»ὅτε χάριν τῆς τιμῆς μου, τί λέγω, χάριν τῆς τιμῆς σας,

»χάριν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς πόλεως, περιεφρόνησα
»θέσιν ἀσφαλῆ ἐν τῷ βουλευτικῷ συνδυασμῷ καὶ ἐρρίφθην
»μόνος μου εἰς τὸν δεινὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα. Ἀλλ' ὁ κυρίαρ-
»χος ἀπεφάνθη καὶ ἐξελέγην πρῶτος βουλευτὴς τῆς πόλεως
»ταύτης. Ταῦτα ἠναγκάσθην νὰ ἀναφέρω, διότι τὸ ζήτημα
»τοῦ 1879, ἥτοι τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος ἀπανέρχεται σο-
»βαρώτερον καὶ πρέπει πάντες οἱ πονοῦντες τὸν τόπον τοῦ-
»τον νὰ προσέζητε. Ἡ κυβέρνησις ἔλυσε τὸ ἐκκρεμὲς ἐνώ-
»πιόν τῆς ζήτημα τῆς διαφορᾶς μεταξύ ἐργολάβου καὶ
»λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, στηριχθεῖσα ἐπὶ ἐπιπολαίας τινας γνω-
»μοδοτήσεως τοῦ παρ' αὐτῇ νομικοῦ συμβούλου, συνεβού-
»λευσε καὶ συμβουλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δεχθῇ τὴν τρο-
»ποποίησιν τῆς συμβάσεως, ἥτις ἀποτελεῖ νόμον τοῦ κρά-
»τους. Πρέπει νὰ δεῖξῃ ὁ τόπος ὅτι δὲν εἶνε διαθεθιμένος
»νὰ ἀνεχθῇ τὴν τροποποίησιν ταύτην, διότι τροποποιήσις
»θὰ εἴπῃ ἀφαίμαξις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου κατὰ δύο περί-
»που ἑκατομμύρια.

»Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὰς πρώτας ἀ-
»ποφάσεις τῆς. Ἀλλὰ προκαλῶ καὶ τὴν δημοσιογραφίαν
»καὶ πάντας ὑμᾶς νὰ σκεφθῶμεν σπουδαίως περὶ τοῦ ζητή-
»ματος τούτου ἵνα προλάβωμεν τὰ μεγάλα κακὰ τὰ ὅποια
»ὑμᾶς περιμένουν.

»Ἐννοεῖτε, συμπολίται, ὅτι ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ κα-
»τόπιν τῶν λεχθέντων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ αἰσθάνωμαι
»ἐν τῇ καρδίᾳ μου τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους παλμούς, τοὺς ὁ-
»ποίους αἰσθάνεται πᾶν ἀληθὲς καὶ γνήσιον τέκνον διὰ τὴν
»μνητέρα αὐτοῦ. Οἱ παλμοὶ οὗτοι αἰσθάνομαι ὅτι ταύτην

ἡδύνατό τις νὰ ἴδῃ καλλίτερον ἐν αὐτῷ ὡς ἐπὶ τῆς φυσιο-
»γνωμίας τῆς ἥτο βαθεῖα τις θλίψις.

Ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων τῆς κονιορτοῦ καὶ τῆς ἐ-
»σθῆτός τῆς ἀπεδεικνύετο ὅτι ἦλθε περὶ ἀπὸ τὸ Βωκοῦρ εἰς
»Μαρέιλ. Ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ νεανίου ὅπως καθίσῃ, αὕτη
»ἐκάθισεν, οὗτος δὲ καταλαβὼν θέσιν ἀπέναντι αὐτῆς ἀνέ-
»μενε μετὰ σεβασμοῦ.

Ἡ νεᾶνις εἶπεν :

— Ὁ κ. Ἰάκωβος Βαγιάν, μοι εἶπεν ἡ ὑπηρετριά του,
»εἶνε εἰς τὸ δημαρχεῖον.

— Μάλιστα, δεσποινίς, ἀλλ' ἡ Γερτρούδη δύναται νὰ
»μεταβῇ πρὸς ἀναζήτησίν του ἀμέσως, ἀπῆντησε ζωηρῶς ὁ
»νεανίας.

— Ὅχι, με σᾶς μόνον θέλω νὰ ὁμιλήσω κ. Γρανδὲν,
»καὶ εἶμαι εὐχαριστημένη διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Ἰακώ-
»βου Βαγιάν.

Μετά τινα δὲ στιγμαῖαν διακοπὴν :

— ὦ ! μὴ ἐκπλήττεσθε, ἐξηκολούθησε, καὶ πρὸ πάν-
»των μὴ σπεύδετε νὰ κρίντε τὴν συμπεριφορὰν μου, ὅταν
»θὰ μάθητε ὅτι ἦλθα ἐδῶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς μητρὸς, σχεδὸν
»κρυφά. Ἐπωφεληθεῖσα ἐκ τῆς ἀπουσίας τῆς μητρὸς μου,
»ἥτις μετέβη εἰς Ἀρεβίλλην, ἀνεχώρησα διὰ τινος ἀνοικτῆς
»θύρας τοῦ κήπου, καὶ βγῆκα εἰς τοὺς ἀγρούς. ὦ ! ἀναγνω-
»ρίζω ὅτι εἶνε κακὸν τὸ ὅτι ἀπάτησα οὕτω τὴν μητέρα μου !
»Ἀλλ' εἶνε πρᾶγματα, τὰ ὅποια δὲν λέγονται. . . Ἐπειτα

δὲ, κύριε, τὸ αἷτιον τῆς ἀφίξεώς μου ἐδῶ με δικαιολογεῖ
»καὶ ἡ συνείδησίς μου συγχωρεῖ τὸ διάβημά μου.

— Δεσποινίς, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα
»οὔτε νὰ σᾶς κρίνω, οὔτε νὰ παρεξηγήσω καμμίαν πράξιν σας.

— Κύριε Γρανδὲν, ἦλθα ἐδῶ, νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τοῦ
»Λυκογιάννη.

— Περὶ τοῦ Λυκογιάννη! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος ἀνὰ-
»πηδήσας ἀπὸ τῆς ἑδρας του.

— Οἱ χωροφύλακες τὸν συνέλαβον, τὴν στιγμὴν ταύτην
»εὐρίσκεται φυλακισμένος εἰς καμμίαν φυλακὴν τῆς πόλεως.
»Τοῦτο προσβλέπετο, ἦτο ἀναγκαῖον. Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔ-
»χει νὰ φοβῆται, τίποτε δὲν δύναται ἡ δικαιοσύνη ἐναν-
»τίον του ὅσω αὐστηρὰ καὶ ἀμείλικτος καὶ ἂν ᾔην, δὲν ἔμπο-
»ρεῖ νὰ τὸν καταδικάσῃ. Ἀλλως, ἀνέκραξε μετὰ τόνου ὑ-
»περηφάνου ἐξάψεως, ἐγὼ θὰ τὸν ὑπερασπίσω!

Ὁ νεανίας ᾔην ἐκπληκτος.

— Κύριε Γρανδὲν, ἐξηκολούθησεν ἡ Ἐρριέττη μετὰ συγ-
»κινήσεως, γνωρίζετε τί ἔκαμεν ὁ Λυκογιάννης, δι' ἐμὲ
»ἔσωσε τὴν ζωὴν μου ! Γνωρίζετε τί ἔπραξεν ὑπὲρ τῶν ἄλ-
»λων. . . Καὶ ὅμως τὸν κατηγοροῦν. . . Τὸν κατηγοροῦν, ἐ-
»πειδὴ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ : Εἶμαι ἄθως ! τὸν κηρύττουν
»ἐνοχον ! Λοιπὸν ἐγὼ ἦλθα νὰ σᾶς πῶ, εἰς ἐσᾶς τὸν ὅποιον
»οὗτος ἀγαπᾷ, εἰς ἐσᾶς, ὅστις ἄλλοτε ἐπεδείξατε εἰς αὐτὸν
»φιλίαν, ὅτι ὁ Λυκογιάννης εἶνε ἄθως !

»τὴν στιγμήν καταπλημμυροῦσι τὴν καρδίαν μου· καὶ σὰς ὀλέγω, εἶμαι ἀδελφός σας, διαθέσατέ με ὅπως θέλετε.

»Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ἡ ἀντιπολίτευσις! Ζήτω ἡ πόλις τῶν Πατρῶν».

(Παρατεταμένα καὶ γενικὰ χειροκροτήματα καὶ εὖγε)

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Καλάμαι, 21 Ἀπριλίου

Εἰμι Ρωμῆς καὶ ἐγὼ, φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», καὶ Ρωμῆς Μεσσήνιος μάλιστα, ὥστε, ἔννοεῖς, ὅτι ἂν εἶναι πρᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον πετῶ τὴν σκούφια μου, εἶναι ἡ πολιτικὴ. Δύναμαι νὰ νυστεύσω τὸ κρέας, δύναμαι νὰ στερηθῶ καὶ τὸ ἡμερήσιόν μου παστέλι τοῦ Σαβαρὲν μας Κουρκουτᾶ ἢ καὶ τὴν μαστίχα τοῦ Κολοκούνη διὰ μίαν ἢ πλείοτέρας ἡμέρας, τὴν ὀνομαστὴν τῶν Καλαμῶν λεμονάδα, δύναμαι τέλος πάντων νὰ κάμω καὶ μίαν ἢ καὶ δύο πρὸς χάριν σου ἡμέρας νὰ ἴδω ἐκείνην, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ μὴ μοῦ ἀπαιτήσης νὰ μὴ σοῦ μιλήσω διὰ πολιτικά, διότι διὰ τὸν εὐτυχῆ Μεσσήνιον κρεωφαγία, παστέλι, λεμονάδα, ἐκείνη, εἶναι τίποτε δὲν εἶναι ἄνευ τῆς πολιτικῆς, διότι καὶ μετὰ τὴν ἔρωμένην μου τὸ πλείστον περὶ πολιτικῆς θὰ ὀμιλῶ, ἢ τοῦλάχιστον τὰς πρὸς αὐτὴν περιπαθεῖς μου ἐκφράσεις δὲν δύναμαι ἢ νὰ κοσμῶ διὰ παρομοιώσεων ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀρυσμένων, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἡ καρδία σου εἶναι κάλλη γεμάτη ὄχι, σὲ ἀγαπῶ ὅπως ὁ Τζάνης ἀγαπᾷ τὸ βουλευτικόν, με περιπαίζεις, ὅπως ὁ Μαυρομιχάλης τοὺς ἐκλογεῖς του καὶ ἄλλων παρομοίων. Ἦδη μάλιστα, ὅτε ἐπικεῖνται αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, θὰ ἦτο θαῦμα, ὄγδοον θαῦμα, ἂν δὲν κατε-

λάβανεν ὀλίγον χρόνον καὶ ἡ πολιτικὴ εἰς τὰς πρὸς σὲ ἀνταποκρίσεις μου.

Κόμματα, ἰδοὺ τί ἐστὶν ἡ Καλαματιανὴ πολιτικὴ — ἀλλὰ κόμματα» ὅπως ἡμεῖς τὰ ἐννοοῦμεν. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ προσπαθῶ νὰ σοὶ ἐξηγήσω τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως αὐτῆς.

Εἰς πολιτικὸς ἀφορισμὸς τοῦ μακαρίτου, ἀλλ' ἀθανάτου Περρωτοῦ, τοῦ τετραπερασμένου ἐκείνου ἀνθρώπου, τοῦ πολυμήχανου ἐκείνου Ὀδυσσεὺς τῆς πολιτικῆς, τοῦ ἐν πολιτικῇ πατρός τοῦ Κουμουνοῦρου, εἶναι τόσον περιεκτικὸς, ὥστε με ἀπαλλάσσει πάσης ἄλλης φροντίδος πρὸς σαφεστέραν ἐπεξηγήσιν τῆς λέξεως **κόμμα**. «Τὸ κόμμα εἶναι πίστις», εἶπεν ὁ κάλλιον γνωρίζων τὸν μεσσήνιον Ρωμῆν. Ἡ πίστις συνεπάγει φανατισμὸν, ἀφοσίωσιν, αὐταπάρνησιν, θυσίας. Τὸ κόμμα πρέπει νὰ ὑπηρετῇται διὰ φανατισμοῦ, ἀφοσιώσεως, αὐταπαρνήσεως, θυσιῶν. Διὰ νὰ ἔχῃς σαφεστέραν ἔννοιαν πρόσθε ἢ μᾶλλον ἀφαίρεσον ἐκ τῶν θυσιῶν τὴν θυσίαν τοῦ παρὰ καὶ τότε ἔχεις πλήρη, πληρεστάτην ἰδέαν τοῦ τί ἐστὶ κόμμα διὰ τὸν Καλαματιανόν καὶ τὸν Μεσσήνιον ἐν γένει. Ἄν ὅμως καὶ μετὰ τὰ ἄνω ὑπολείπεται τι πρὸς ἐντελὴ κατανόησιν τῆς λέξεως, ἰδοὺ καὶ ἕτερος ὁρισμὸς: «Μὲ βοηθεῖτε νὰ καταλάβω μίαν ἐξουσίαν διὰ νὰ φάγω, σὰς βοηθῶ, ἅμα ἐπιτύχω τοῦτο, νὰ φάγετε καὶ σεῖς καὶ συνάμα ἀμφοτέροι ἐκδικούμεθα, χωρὶς ν' ἀποβλέπωμεν εἰς μέσα, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐζητοῦν, ἀδιάφορον διὰ τίνων μέσων, νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν πάντα ταῦτα ὅπως τὰ ἀπολαύσωσιν αὐτοὶ δι' ἑαυτοὺς».

Ἄς ἴδωμεν τώρα πῶς σχηματίζονται τὰ κόμματα.

Ὑποθες ὅτι εἶσαι φιλόδοξος ἢ μᾶλλον δοξομανὴς ἢ γιατρός, καλὸς γιατρός! ἢ φουκαρᾶς, ἢ κλεφτολογάς, ἢ δικηγόρος χωρὶς δίκας, ἢ διατρέχεις διὰ λόγους εἰς σὲ μόνον γνωστούς, τὸν κίνδυνον, ἂν ἐμπέσης ἀπαξ εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς δικαιοσύνης, νὰ μὴν δύνασαι νὰ ἀπαλλαγῇς αὐτῶν ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἄν εὐρεθῇς εἰς

— Σεῖς μόνη ἀναλαμβάνετε τὴν υπεράσπισίν του, δεσποινίς.

— Διότι μόνη ἐγὼ δύναμαι ν' ἀναλάβω αὐτήν. Ἀλλ' ἀμέσως θὰ συνταχθῇτε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ θ' ἀνανεώσετε μετὰ τοῦ Λυκογιάννη τὴν φιλίαν ὑμῶν.

Λάθος καὶ λάθος ὀλέθριον, κύρια Γρανδὲν, ἐνεποίητε τὸν θάνατον τῆς δυστυχοῦς Ἰωάννας. Ὁ Λυκογιάννης ἠθέλησε νὰ τὴν σώσῃ, ὅπως ἔσωσε τὸ παιδί τοῦ Βλαϊνκούρ, ὅπως ἔσωσεν ἐμὲ τὴν Ἑρριέττην Δεσιμαίζ· δυστυχῶς, φεῦ! ὁ ποταμὸς κατήρχετο ἰσχυρὸς, ἔτοιμος νὰ πλημμυρῇ, ὡς θὰ ἐμάθετε βεβαίως, τὸ ὀρμητικὸν ρεῦμα παρέσυρε τὴν ταλαίπωρον Ἰωάνναν καὶ ὁ Λυκογιάννης δὲν ἐδυνάθη νὰ τὴν σώσῃ.

— Ἀλλὰ τοῦτο, τὸ ὁποῖον μοῦ λέγετε δεσποινίς, μόνη σεῖς τὸ γνωρίζετε!

— Πιθανῶς, ἦτο πολὺ πρῶτ', χαράγματα καὶ κανεῖς δὲν εὐρίσκετο ἐκεῖ. Ἀλλὰ τί ἐνδιαφέρει; Ὅτι ἐπιμένω ν' ἀποδείξω εἰς σὰς, κ. Γρανδὲν, εἶνε ὅτι ὁ Λυκογιάννης δὲν εἶνε ἐνοχος καὶ ὅτι ἡ Ἰωάννα Βαιγιὰν οὐδεμίαν ὑπέστη ὕβριν πρὸ τοῦ θανάτου της.

— Ἐπιμένετε! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος ἀναπηδῶν ὤχρος, φρικτῶν ἀπὸ τῆς ἑδρας του· ἔπειτα κινῶν θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ἀλλ' ὑπάρχει, εἶπε τὸ γράμμα τῆς Ἰωάννης, ἐν δὲ

τῷ κήπῳ κάτω τῆς κλίμακος παρετηρήθησαν τὰ ἐκτυπώματα τῶν γυμνῶν ποδῶν.

— Κύριε Γρανδὲν, ὑπέλαβεν ἡ νεᾶνις ἐναργῶς, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Λυκογιάννης κατὰ τὴν τρομερὰν αὐτὴν νύκτα διεδραμάτισε μέγα πρόσωπον· τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἀξιοθρήνητον πλάνην τῆς Ἰωάννης· ἡ δυστυχὴς ἦτο τεταραγμένη· παράφρων ἐκ τοῦ τρόμου· εἶχε συνέλθει ἐκ μακρᾶς λειποθυμίας, εἶδε τὸν σκύλον τῆς νεκρὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἶδε τὸν Λυκογιάννην καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ἐννοήσῃ τὰ συμβαίνοντα, διότι ἔχασε τὰς φρένας της. «ὦ! καὶ ἐγὼ νὰ ἤμην θὰ πάθαινα τὰ ἴδια! Ὁ Λυκογιάννης δὲν ἠδύνατο νὰ ὀμιλήσῃ. . . Γνωρίζετε τί ὑπέθεσε, τί ἐπίστευσεν αὐτὴ. . . Μόνην τὴν ὑπὸ τοὺς πόδας της ἀνοιγομένην ἄβυσσον εἶδεν, τὴν ἐκυρίευσεν μεγάλη ἀπελπισία, ἔγραψε τὴν ἀποχαιρετιστήριον ἐπιστολὴν εἰς τὸν πατέρα της καὶ ἔφυγε πάραυτα ἐκ τῆς οἰκίας, ἐνῷ ὁ Λυκογιάννης τὴν παρακολουθοῦσε, διότι εἶχε μαντεύσει τὸ ὀλέθριον σχέδιόν της.

Ὁ νεανίας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ἀμέτρως ἀνεωγμένους, τρέμων, ἀσθμαίνων, μόλις ἀναπνέων, ἤκουεν ἀκορέστως πᾶσαν λέξιν πίπτουσαν ἐκ τῶν χειλέων τῆς δεσποινίδος Δεσιμαίζ.

— Λοιπὸν, κύριε, ἡρώτησεν, ἐννοεῖται τώρα, ἐννοεῖτε;

— Ὅχι ἀκόμη, δεσποινίς.

— Τί! δὲν μαντεύετε;

— Ζητῶ νὰ μαντεύσω.

μὴν τῶν περιστάσεων τούτων, δύναμαι νὰ σὲ διαβεβαιώσω ὅτι ἂν σκεφθῇς νὰ γίνῃς πολιτικός. Ἐπειδὴ δὲ πρέπει νὰ ἀνέλθῃς τὴν κλίμακα βαθμίδων πρὸς βαθμίδα, πρὶν γίνῃς πολιτικός, πρέπει νὰ γίνῃς κομματάρχης. Ἀμα σοῦ ἐπέλθῃ ἡ ἰδέα αὕτη, συγκαλεῖς τοὺς συγγενεῖς σου, ἂν ἔχῃς, ἢ ἄλλως γίνεσαι κέντρον μερικῶν τῆς γούρκας καὶ τοῦ παλοεκιῶ, καὶ ἡμέσως ἢ ἐμμέσως—κατὰ τὸν καιρὸν ποῦ φουᾶ—δηλώνεις τὴν θέλησίν σου. Ἀμα γίνῃ τοῦτο, εἰς τὰς πρώτας ἐκλογὰς μένεις ὡς ἀπαθὴς θεατὴς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Α. καὶ ὁ Β. καὶ ὁ Ψ. καὶ ὁ Ω. θὰ ἔλθουν νὰ σοῦ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν σου, διότι θὰ ἴδουν ὅτι ὀπισθενεῖς σου ἔχεις οὐράν. Ἀρχίζει τότε ὁ πλειστηριασμὸς, πλειοδοτικὴ δημοπρασία, καὶ κατακυροῦσαι εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην προσωρινῶς. Ἄν δὲ ὁ τρόπος οὗτος δὲν σοῦ ἀρέσκει, τότε ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς προσκολλᾶσαι εἰς ἓνα πολιτικόν μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς, ἐννοεῖται. Εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην περίστασιν προσπαθεῖς νὰ αὐξάνῃς τὸ κάμμα σου, ὅπερ κατορθώνεις προσφέρον μικρὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ζητοῦντα, ὑπερασπιζόμενος τοὺς φίλους σου παντοῦ καὶ πάντοτε, διότι παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ ἔχουν, πρέπει νὰ ἔχουν δίκαιον ἢ τοῦλάχιστον νὰ δικαιοῦνται ὡς νὰ εἶχον δίκαιον, παρέχων αὐτοῖς τινὰς μικρὰς ὠφελείας, ὡς θέσιν ἀγροφύλακος, κλητῆρος, ἀπαριθμητοῦ τῶν χοίρων ἢ τι τοιοῦτον, ἅτινα εἶναι εὐκόλως νὰ ἐπιτύχῃς, διότι εἰς τὰς μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ σου συμφωνίας δὲν ἐφρόντισες μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἰδικούς σου, οἵτινες ἄλλως εἶναι καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, κάμων κοιμωπαρίες, ἐκτὸς τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας πάντοτε, καὶ τέλος διὰ μέσων, ἅτινα αἱ περιστάσεις θὰ σοὶ προσφέρουν. Ἀμα δὲ κατορθώσης νὰ βάλλῃς τὸ νερὸ στὰ βλάκιν, ἄφες το νὰ τρέχῃ, διότι ὁ Ρωμῆος ἔχει πολλὰς δουλιὰς νὰ κατορθώσῃ, ἅμα δὲ ἴδῃ ὅτι σὺ κατορθώνεις νὰ κάμῃς τῆς δουλιᾶς σου καὶ τῶν φίλων σου, θὰ ἔλθῃ μόνος του νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἰσχύος σου, ἐπειδὴ δὲ εἶναι φύσει εὐγνώμων, ἅμα ἅπαξ τὸν

εὐεργετήτης, εἶναι ἰδικός σου διὰ πάντα. . . συνήθως. Ἐν τῷ μεταξύ ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ λείψῃς τοῦ νὰ ἀπειλῇς ἐνίοτε τὸν ἀρχηγόν σου διὰ τῆς ἀποσικιρτήσεως, ἐνίοτε θὰ ἐκτελῇς τὴν ἀπειλήν σου, ὅταν σοὶ τὸ ὑπαγορεύῃ τὸ συμφέρον, ἔστιν ὅτε θὰ συμβουλευέσῃς τινὰς τῶν φίλων σου νὰ προσποιῶνται ὅτι δὲν σὲ ἀκολουθοῦν ὑπὸ τοιοῦτον ἀρχηγόν, ὅστις δὲν ἐκτιμᾷ δεόντως τοὺς φίλους σου, ἄλλοτε πάλιν θὰ προσποιῶνται ὅτι θυμὴν περὶ τὰς ἐνεργείας σου, διὰ νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ σοῦ ἐξεγείρουν τὸν ζῆλον διὰ τινος . . . διεγερτικοῦ καὶ ἐν γένει δὲν θὰ λείψῃς νὰ μεταχειρισθῇς; ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, δι' ὧν ἐννοεῖς ὅτι θὰ αὐξήσῃ ἡ δύναμίς σου καὶ θὰ γίνῃς ἀναγκαιότερος εἰς τὸν ἀρχηγόν σου. Ἀμα τέλος αἰσθανθῇς σεαυτὸν ἀρκετὰ ἰσχυρόν, τότε δὲν εἶναι διόλου δύσκολον νὰ κατορθώσῃς νὰ ἐκτεθῇς καὶ σὺ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀρχηγοῦ σου ἢ ἐν συνδυασμῷ μετ' ἐτέρου, ὅστις καὶ τὰς ψήφους σου θέλων καὶ τὴν πρώην ἀρχηγόν σου θέλων νὰ ἀδυνατίσῃ, προθύμως σὲ προσλαμβάνει ὡς σύμμαχον. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀφιχθέντων τῶν πραγμάτων, δὲν μένει ἢ εἰς τὴν καπατσίτᾳ σου νὰ βαδίσῃς εἰς τὴν ἐδὸν τῆς δόξης, τὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἄγουςαν.

Ἄγούρευτος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Οἱ παρעυρεθέντες τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθ. Παρασκευῆς ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἀπῆλθον περὶ ῥυττοὶ μὲν ὑπὸ ἰδρώτος, ἔνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ αἰθούσῃ καύσωνος, ἀλλὰ κατεχόμενοι ὑπὸ τῶν ζωηροτέρων ἐντυπώσεων, ὑπὸ τὴν πρόσφατον ἀ-

— Μία φρικτὴ νύκτα, ζέστη πνιγνῆ. . . αἱ ἀστραπαὶ διασχίζουν τὸν οὐρανόν, βρονταὶ ἀκούονται, λάμψεις τρομεραί. Τὸ παράθυρον τοῦ θαλάμου τῆς Ἰωάννας εἶνε ἀνοικτὸν ὀπισθεν τοῦ δικτυωτοῦ. Τὸ δὲ φῶς σβυσμένον ἐνῶ αὕτη κοιμᾶται.

Ἐνας ἄνθρωπος κρυμμένος μέσα σ' τὸν κῆπον βάζει μιὰ σκάλα ἐπάνω σ' τὸν τοῖχον ἀναβαίνει καὶ μπαίνει εἰς τὸ δωμάτιον. Ὁ σκύλος θέλει νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν δεσποινίδα του, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὸν πνίγει. Ἡ Ἰωάννα σηκώνεται, βγάζει διαπεραστικὰς κραυγὰς, φωνάζει βοήθειαν. Τρίτον πρόσωπον μπαίνει εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ Λυκογιάννης. ὁ σωτήρ της! Δὲν ἦτο οὗτος μακρὺν, περιεφέρετο πέριξ τῆς οἰκίας! εἶχεν ἀκούσει τὰς κραυγὰς τῆς μνηστῆς τοῦ φίλου του. Ὁ ἄλλος, ὁ . . . ἄνδρος, φοβηθεὶς, φεύγει ἀπὸ κεῖ ποῦ μπῆκεν. Ἐδοῦ, κ. Γρανδὲν, ἡ σκηνή, ἰδοὺ τὸ δράμα!

— Καὶ εἶνε τοῦτο ἀληθές; ἀνέκραξεν ὁ νεανίας ζαλισμένος.

— Κύριε Γρανδὲν, ἀπῆντησεν ἡ Ἐρριέττη ἄξιοπρεπῶς, δὲν ἤλθα ἐδῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ψεύματα.

— "Ω! Ἰωάννα, Ἰωάννα, δυστυχὴς Ἰωάννα μου! εἶπεν ὁ Ἰάκωβος διὰ φωνῆς θλιβεραῶς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσηλωμένους εἰς τὴν οὐρανόν.

Ἰκανῶς μακρὰ σιωπὴ ἐπεκράτησεν.

Ὁ Ἰάκωβος ἀναλαβὼν τὸν λόγον.

— Δεσποινίς, μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἀπευθύνω μίαν ἐρώτησιν; ἠρώτησε.

— Βεβαίως, κύριε.

— Αἱ ἀποκαλύψεις αὐταί, πῶς περιῆλθον εἰς γνῶσιν σας;

— Αὐτὸς ὁ Λυκογιάννης μοῦ τὰ ἐπληροφόρησεν ὅλα.

— Ὁ Λυκογιάννης, δεσποινίς, ὁ Λυκογιάννης, ὅστις δὲν μιλεῖ;

— Διὰ χειρονομιῶν, διὰ τοῦ ἐκφραστικοῦ βλέμματός του, διὰ τῶν λέξεων Ἰωάννα, Λυκογιάννης, τὰ ὅποια πολυλάκις ἐπανέλαβε, μοὶ εἶπε τὰ πάντα παραστήσας τὴν φρικτὴν σκηνὴν τοῦ δωματίου, δείξας τὴν ἀπελπισίαν τῆς Ἰωάννης, πῶς εἶχε παλαίσει ματαίως κατὰ τοῦ ρεύματος τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ τὴν σώτῃ τὴν δυστυχῆ. Ὅλα, κύριε, τὰ ἐνόησα, ὅλα τὰ εἶδα, σὰ νὰ εἶχαν γίνεαι μπροστὰ σ' τὰ μάτια μου.

— Λοιπὸν, δεσποινίς, εἰσθε πεπεισμένη περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Λυκογιάννη;

— Σαῖς δὲ, κύριε Γρανδὲν, μήπως δὲν πιστεύετε πλέον τώρα;

— Μὲ κατεπεΐσατε, δεσποινίς.

Τὸ βλέμμα τῆς νεάνιδος ἔσχεν ἀντανάκλασιν τινὰ χαρᾶς.

(Ἀκολουθεῖ)